

Vallekilde, d.25de Juli 1909

Kære Sanne!

Nu er det snart længe siden, jeg har hørt fra Dig. Hvorledes lever Du i denne sommer. Du blejer altid at skrive lidt til mig en gang imellem, så jeg kan ikke rigtig forstå, at der ikke er kommen en linje fra Dig i så lang tid. Når dette brev kommer til Færøerne, tænker jeg, Du er i Thorshavn, jeg sender det derfor dertil. Nu vil jeg rigtig nok ønske, der må komme en god sum penge ind ved basaren, der kan nok blive hul for dem ikke sandt? Det var bedre, at I fik de penge, der er samlet ind til mindesmærke for "Nolsoyar Pol", så blev der gjort god brug af dem, det andet forarger mig, hvergang jeg tænker på det, jeg skulde ikke misunde ham sit mindesmærke, når det ikke blev rejst for at forherlige bedrifter, som kun er til i fantasiens verden. Nå, ja, det kan jo ikke hjælpe, at jeg protesterer, rejst bliver det nok alligevel, men så skal I ikke glemme at rejse en bautasten for Niels Vinther, sig det til Din mand. Og sig til ham, at nu er han lagtingsmand, og nu må han arbejde hen til, at Niels Vinthers billede bliver hængt op i lagtingssalen, det skylder Færingerne ham for hans uegennyttige arbejde både for lagting og frihandel, så nu hat jeg sagt min mening og lettet mit hjærte.

Jeg var inde i København og holdt fødselsdag sammen med Anna, og det var lige i de dage Færingerne var der, men jeg så ikke ret mange af dem; Jørgen, der er hos Ludvig Poulsen, boede hos Anna, så ham talte jeg med, og Niels Vinther var inde og besøgte Anna, han er nu gammel og grå, men ellers syntes jeg, han lignede sig selv; jeg var nede ved skibet, da den første ?? rejste, men der var næsten ingen, jeg kendte. Schrøter så jeg, han ser ud som "fyrste dag".

Nu er Mads så hjemme, ikke har jeg set ham endnu, han er vist en god og flittig dreng. Mon Hjalmar endnu ikke har fået sig en plads igen, det var kedeligt at han kom til Suderø, når der ikke var for længere tid.

Nu er det snart forbi med dette skolehold; de to Klaksvigspiger bliver jo e hernede; til vinter skal de begge over til fiskerskolen ved Kerteminde og tjene hos Otterstrøm, der er forstander. I de tre måneder skal den ene til København og den anden til Roskilde. Maren Malene Mortensen fra Ørdevig skal nok blive her på skolen de tre måneder og så have plads hos en af mine gamle højskolekammerater, hun har bageri og konditori ved Markøv station. Maren Malene har været hos Sunneva på sygehuset i længere tid, derfor synes jeg, at jeg kender lidt til hende.

August bliver en urolig måned her på skolen, allerede om Mandagen d.2den kommer der et hold der skal have gymnastik under Johan ??gårds ledelse, så vidt jeg hr forstået er det lærere ved folkeskolerne, da den ny gymnastik nu skal indføres ved skolerne landet over. Og så skal religionslærernes lærernes forening have kursus her, det begynder d.4de, så der bliver altså to forskellige kursus på en gang. Jeg ved ikke om Simon kender noget til den forening, den formand er adjunkt Johannes Loft, og den har i grunden ikke noget med højskolen at gøre; men de låner hus på de forskellige højskoler, da det jo er så nemt for dem på den måde. Det er et uroligt liv på et sådnt sted som her, men ved siden af kan det jo også være fornøjeligt. Jeg lever sådan ved det gamle, jeg kan jo sidde rolig i min egen krog, når der ikke er noget, jeg skal hjælpe med. Nu håber jeg snart at høre fra Dig, kære Sanne, hvorledes lever Dine søde børn, har de været raske i sommer, jeg venter mig en gang et billede af lille Sigrid, af hende har jeg endnu ikke fået noget. Og så må Du have farvel for denne gang, kære sanne! Hils Din mand og de søde børn, og lev så vel og Gud i vold!

De kærligste hilsener til Dig fra Din gamle

Bette faster.

Vallekilde, d.30te Novbr. 1909

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev, det glæder mig altid at høre lidt fra Dig, det ved Du, uden at jeg behøver at sige det. Nu tænker jeg, I er flyttet ind i Eders ny hus, Gud give held og lykke med et, bare I havde nogen flere elever, så vilde det nok gå for Eder. Jeg tænker meget på Eder, det er jo noget på det uviste med den gærning men således var det i tidligere tid for de fleste, der begyndte på højskolegærningen. Nu er så den første måned gået, og den er gået godt; jeg har gået på sygehuset i denne måned, da den ny sygeplejerske har været oppe og plejet Troels; men i går kom hun hjem igen, nu er han da lidt bedre og blodstyrtingen har holdt op, men svag og skrøbelig bliver han vist med at være alle sine dage, og det er jo svært at henslæbe livet på den måde for en ung mand i sine bedste år. Der var heldigvis ikke så megen sygdom i denne måned, men når der lå nogen nede på sygehuset måtte jeg alligevel trave frem og tilbage flere gange om dagen.

Nu har lille Rigmor det godt, hun kan lige nå at komme hjem til jul; lille juleaften har hun lige været på sygehuset i 8 uger. Det var så heldigt, at ingen af de andre børn fik skarlagensfeber. Jeg ved ikke hvordan jeg skulde holdt det ud, hvis lille "Ninne" var bleven sendt på sygehus. Når han synes, at de andre gør ham uret, kalder han på "Beddy", og lægger sin lille hånd i min, det er ligesom han søger beskyttelse hos mig, det søde lille væsen.

Hvorledes lever Dine børn, kære Sanne, nu er Elsa snart så stor, at hun kan hjælpe sin moder, tænk at Du allerede har så stor datter, hvor tiden dog går. Jeg hører, at der skal komme forøgelse af børneflokkene, Gud give, det ikke må blive for strængt for Dig at stå igennem kære Sanne, det kan jo i mange tilfælde gælde liv og død. Det er jo dejligt med en sådan sød børneflokk, men det giver jo meget arbejde for en moder, nattevågen og andet sligt.

I aften har der været en lærer Grønberg og talt her på skolen, han rejser omkring og arbejder for at få oprettet folkebogsamlinger, det er han meget ivrig for. Hvorledes mon det går oppe på Færøerne med bogsamlinger, mon Thorshavn sognebibliotek er gået helt til grunde, det er en skam, hvis det er så, der var mange gode bøger, men interessen var vist helt gået tabt for det i de sidste år. Hvorledes lever Din fader, kære Sanne, slider han endnu i Vågsbotn, nu er han 73 og skulde snart have lov til at nedlægge arbejdet og nyde hvile i sin alderdom, han har fortjent at få en rolig alderdom for alt sit slid. Nu nærmer julen sig, det er ikke mere en godt tre uger til juleaften, jeg synes, at årene bliver kortere, jo længere en lever, og det er godt, ellers vilde aldersårene blive altfor lange for os gamle, vi længes jo efter den stund, "da vi af verden skal fare"!

En lille smule æbler sender jeg, det er lidt til at fornøje børnene med, og så sender jeg Dig årsskriftet, kære Sanne, jeg synes, det er meget fornøjeligt i år.

I mellem jul og nytår holder Kristoffer Andreasen og Maren sølvbryllup, så bliver der nok en lille festlighed her i kredsen. Det bliver nok ellers snart forbi med fiskerskole her, i vinter er der ikke mere end to fiskere, så det lader til, at den afdeling af skolen må nedlægges; det er jo lidt trist, at fiskerne ikke vil med, der er dog afsat ikke så lidt på den skole. jeg vil savne Kristoffer og Maren meget, hvis de kommer til at rejse herfra, det vil gøre mig så ondt, de hører til de gamle trofaste venner.

Så ønsker jeg Dig, kære Sanne, Din mand og børn en rigtig glædelig jul og et godt nytår!

Mange kærlige hilsener til Eder alle fra Din gamle

Bette faster.

Hans har nylig været i København, jeg fik et lille brev fra ham, han havde det godt, skrev han, men lidt ensom må han jo altid føle sig. Det er længe siden, jeg har set Thomas Hansen, så jeg ved ikke noget om, hvorledes Eva har det.

Du vil nok give Zakarias brevet.